

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צדיקים מתרפאין בה, דכתיב: (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה וגו' ולא עוד, אלא שמתענגין בה, שנאמר: (מלאכי ג) ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק.												ד.
דבר אחר: מה דגים שבים - כל הגדול מחבירו בולע את חבירו, אף בני אדם - אלמלא מוראה של מלכות, כל הגדול מחבירו בולע את חבירו.												ד.
הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו.	והיינו דתנן, רבי חנינא סגן הכהנים:											ד.
כתיב: (איוב לו) שדי לא מצאנוהו שגיא כח, וכתיב: (תהלים קמו) גדול אדונינו ורב כח, וכתיב: (שמות טו) ימינך ה' נאדרי בכח	רב חנינא בר פפא רמי:											ד.
לא קשיא: כאן בשעת הדין, כאן בשעת מלחמה.												ד.
כתיב: (ישעיהו כז) חימה אין לי, וכתיב: (נחום א) נוקם ה' ובעל חימה	רבי חמא בר' חנינא רמי:											ד.
לא קשיא: כאן בישראל, כאן בעובדי כוכבים.												ד.
חימה אין לי שכבר נשבעתי, מי יתנני שלא נשבעתי, אהיה שמיר ושית וגו'.	רב חנינא בר פפא:											ד.
מאי דכתיב: (זכריה יב) והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים, אבקש ממי? אמר הקב"ה: אבקש בניגוני שלהם, אם יש להם זכות אפדם, ואם לאו אשמדם.	והיינו דאמר רבי אלכסנדר:											ד.
מאי דכתיב: (איוב ל) אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע? אמר להן הקב"ה לישראל: כשאני דן את ישראל, אין אני דן אותם כעובדי כוכבים, דכתיב: (יחזקאל - כא) עוה עוה עוה אישיגה וגו', אלא אני נפרע מהן כפיד של תרנגולת.	והיינו דאמר רבא:											ד.
דבר אחר: אפילו אין ישראל עושין מצוה לפני כי אם מעט, כפיד של תרנגולין שמנקרין באשפה, אני מצרפן לחשבון גדול, שנאמר: אם בפידו להן שוע.												ד.
דבר אחר: בשכר שמשועין לפני אני מושיע אותם.												ד.
מאי דכתיב: (הושע ז) ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים? אני אמרתי אפדם בממונם בעוה"ז כדי שיזכו לעולם הבא, והמה דברו עלי כזבים.	והיינו דאמר ר' אבא:											ד.
מאי דכתיב: (הושע ז) ואני יסרתי חזקתי זרועותם ואלי יחשבו רע? אמר הקב"ה: אני אמרתי איסרם ביסורין בעולם הזה כדי שיחזקו זרועותם לעוה"ב, ואלי יחשבו רע.	והיינו דאמר רב פפי משמיה דרבא:											ד.
משתבח להו ר' אבהו למיני ברב ספרא דאדם גדול הוא, שבקו ליה מיכסא דתליסר שנין.												ד.
יומא חד אשכחוהו, אמרו ליה, כתיב: (עמוס ג) רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל עונותיכם, מאן דאית ליה סיסיא - ברחמיה מסיק ליה?												ד.
אישתיק ולא אמר להו ולא מידי.	[רב ספרא]											ד.
רמו ליה סודרא בצואריה וקא מצערו ליה.												ד.
אתא רבי אבהו אשכחיהו, אמר להו: אמאי מצעריתו ליה?	[רבי אבהו]											ד.
אמרו ליה: ולא אמרת לן דאדם גדול הוא? ולא ידע למימר לן פירושא דהאי פסוקא												ד.
אמר להו: אימר דאמרי לכו - בתנאי, בקראי מי אמרי לכו	[רבי אבהו]											ד.
אמרו ליה: מ"ש אתון דידעיתון?												ד.
אמר להו: אנן דשכיחין גביכון - רמינן אנפשינן ומעינינן, אינהו לא מעייני.	[רבי אבהו]											ד.
אמרו ליה: לימא לן את												ד.
אמר להו: אמשול לכם משל, למה"ד? לאדם שנושה משני בנ"א, אחד אוהבו ואחד שונאו, אוהבו - נפרע ממנו מעט מעט, שונאו - נפרע ממנו בבת אחת.	[רבי אבהו]											ד.
מאי דכתיב: (בראשית יח) חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע? אמר אברהם לפני הקב"ה: רבש"ע, חולין הוא מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע.	רבי אבא בר כהנא:											ד.
ולא? והכתיב: (יחזקאל כא) והכרתי ממך צדיק ורשע												ד.
בצדיק שאינו גמור.												ד.
אבל בצדיק גמור לא? והכתיב: (יחזקאל ט) וממקדשי תחלו												ד.

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	statement- מימרא- ■ ^ קושיא- challenge question- שאלה- ! תירוץ- answer proof- ראיה- ■
--	--

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אל תקרי ממקדשי אלא ממקדושי, אלו בני אדם שקיימו את התורה מאל"ף ועד תי"ן	ותני רב יוסף:											ד.
התם נמי כיון שהיה בידם למחות ולא מיהו, הווי להו כצדיקים שאינן גמורים.												ד.
כתיב: (תהלים ז) אל זועם בכל יום, וכתיב: (נחום א) לפני זעמו מי יעמוד	רב פפא רמי:											ד.
לא קשיא: כאן ביחיד, כאן בצבור.												ד.
אל זועם בכל יום - וכמה זעמו? רגע. וכמה רגע? אחת מחמש ריבוא ושלישת אלפים ושמונה מאות וארבעים ושמונה בשעה זו היא רגע, ואין כל בריה יכולה לכיון אותה רגע חוץ מבלעם הרשע, דכתיב ביה: (במדבר כד) ויודע דעת עליון.	ת"ר:											ד.
אפשר, דעת בהמתו לא הווי ידע, דעת עליון מי הווי ידע?												ד:
מאי דעת בהמתו לא הווי ידע?												ד:
בעידנא דחווי ליה דהווי רכיב אחמריה, אמרו ליה: מאי טעמא לא רכבתא אסוסיא? אמר להו: ברטיבא שדאי ליה. מיד: ותאמר האתון הלא אנכי אתונך אמר לה: לטעינא בעלמא. אמרה ליה: אשר רכבת עלן? אמר לה: אקראי בעלמא. אמרה ליה: מעודך ועד היום הווי ולא עוד, אלא שאני עושה לך רכיבות ביום ואישות בלילה, כתיב הכא: ההסכן הסכנתי, וכתיב התם: ותהי לו סוכנת.												ד:
אלא מאי ויודע דעת עליון?												ד:
שהיה יודע לכיון אותה שעה שהקב"ה כועס בה.												ד:
והיינו דקאמר להו נביא: (מיכה ו) עמי זכר נא מה יעין בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים ועד הגלגל למען דעת צדקות ה' - א"ר אלעזר, אמר להו הקב"ה לישראל: עמי, ראו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי עליכם כל אותן הימים, שאם כעסתי עליכם, לא נשתייר מעובדי כוכבים משונאיהם של ישראל שריד ופליט.												ד:
והיינו דקאמר ליה בלעם לבלק: (במדבר כג) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'.												ד:
וכמה זעמו?												ד:
רגע.												ד:
וכמה רגע?												ד:
רגע כמימריה.	אמימר ואי: תימא רבינא:											ד:
ומנלן דרגע הווי ריתחיה?												ד:
דכתיב: (תהלים ל) כי רגע באפו חיים ברצונו.												ד:
ואיבעית אימא, מהכא: (ישעיהו כו) חבי כמעט רגע עד יעבור זעם.												ד:
אימת רתח?												ד:
בתלת שעי קמייאא כי חוורא כרבלתא דתרנגולא.	אביי:											ד:
כל שעתא ושעתא מחוור חוורא												ד:
כל שעתא אית ביה סורייקי סומקי, ההיא שעתא לית ביה סורייקי סומקי.												ד:
רבי יהושע בן לוי הווי מצער ליה ההוא מינא בקראי, יומא חד נקט תרנגולא ואוקמיה בין כרעיה דערסא ועיין ביה, סבר: כי מטא ההיא שעתא אלטייה	[רבי יהושע בן לוי]											ד:
כי מטא ההיא שעתא נימנם												ד:
אמר: שמע מינה לאו אורח ארעא למיעבד הכי, ורחמיז על כל מעשיו כתיב, וכתיב: (משלי ז) גם ענוש לצדיק לא טוב.	[רבי יהושע בן לוי]											ד:
בשעה שהמלכים מניחין כתרניהן בראשיהן ומשתחוין לחמה, מיד כועס הקב"ה.	תנא משמיה דר"מ:											ד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא ליצלי איניש צלותא דמוספי בתלת שעי קמייתא דיומא ביומא קמא דריש שתא ביחיד, דלמא כיון דמפקיד דינא, דלמא מעייני בעובדיה ודחפו ליה מידחי.	רב יוסף:											◊	ד:
אי הכי, דצבור נמן												⚡	ד:
דצבור נפישא זכותיה.												!	ד:
אי הכי, דיחיד דצפרא נמי לא												⚡	ד:
כיון דאיכא צבורא דקא מצלו לא קא מדחי.												!	ד:
והא אמרת: שלש ראשונות הקב"ה יושב ועוסק בתורה,												⚡	ד:
איפוך.												!	ד:
ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, תורה דכתיב בה אמת, דכתיב: (משלי כג) אמת קנה ואל תמכור - אין הקב"ה עושה לפנים משורת הדין, דין דלא כתיב ביה אמת - הקב"ה עושה לפנים משורת הדין.												!	ד:
(יום מעיד טרף בעגל, סימן)												◊	ד:
מאי דכתיב: (דברים ז) אשר אנכי מצוך היום לעשותם? היום לעשותם - ולא למחר לעשותם, היום לעשותם - ולא היום ליטול שכרן.	גופא: אמר רבי יהושע בן לוי:											◊	< ד:
כל מצות שישאל עושין בעולם הזה, באות ומעידות אותם לעולם הבא, שנאמר: (ישעיהו מג) יתנו עידיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת, יתנו עידיהם ויצדקו - אלו ישראל, ישמעו ויאמרו אמת - אלו עובדי כוכבים.	רבי יהושע בן לוי:											◊	ד:
כל מצות שישאל עושין בעולם הזה, באות וטורפות אותם לעובדי כוכבים לעולם הבא על פניהם, שנאמר: (דברים ד) ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, נגד העמים לא נאמר אלא לעיני העמים, מלמד שבאות וטורפות לעובדי כוכבים על פניהם לעוה"ב.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◊	ד:
לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה, שנאמר: (דברים ה) מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגו'.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◊	ד:
לא דוד ראוי לאותו מעשה, ולא ישראל ראוי לאותו מעשה	והיינו דא"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי:											◊	ד:
לא דוד ראוי לאותו מעשה, דכתיב: (תהלים קט) ולבי חלל בקרבי												◊	ד:
ולא ישראל ראוי לאותו מעשה, דכתיב: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים												◊	ד:
אלא למה עשוי? לומר לך, שאם חטא יחיד - אומרים לו: כלך אצל יחיד, ואם חטאו צבור - אומרים להו לכו אצל צבור.												◊	ד: